

Szerkezeti hiba

A Pipacs utcában minden házon ugyanaz az antracitszürke tető volt. A tujákat péntekenként nyírták, a kukákat kedd hajnalban vitték el, és ha valaki három percnél tovább állt a kapuban, a kapukamera rögzítette.

Kerekes Kristóf kárfelmérő volt. Mások törött lökhárítójáról, beázott plafonjáról, repedt szélvédőjéről írt jelentést. A saját életéről nem készült jegyzőkönyv.

Aznap délután a főnöke közölte vele, hogy a prémium „struktúraváltás” miatt elmarad. Kristóf munka után hazament, kinyitotta az éjjeliszekrényben tartott fadobozt, kivette belőle az apja pecsétgyűrűjét, és elindult a zálogház felé.

Ketten álltak előtte a sorban. Mire a pulthoz ért, a gyűrű átmelegedett a markában. Enikő akkor hívta fel.

– A vacsora a hűtőben. Megyek pilatesre. Ha jössz vissza, ugorj be a dm-be mosókapszuláért, mert amit legutóbb hoztál, attól foltos maradt a blúzom.

Kristóf bontotta a hívást.

– Maga ezt hagyja neki? – szólalt meg mögötte egy férfi.

Kristóf megfordult. A kabátos férfi alig fél lépésre állt tőle. Nem a telefonját nézte, hanem őt.

– Mit?

– Hogy így beszéljen magával.

– Mindig – mondta Kristóf.

A gyűrű belsejében kitapintotta a régi monogramot, aztán a pultra tette. A becsüs megforgatta a lámpa alatt, majd a mérlegre helyezte.

– Maga ezt is beadja? – kérdezte a férfi.

A becsüs bement az összeget. Kristóf a gyűrűre nézett.

– Néha azt kívánom, tűnjenek el. Mind. A feleségem, a főnököm, ez az egész.

– Mindkettő? – kérdezte a férfi.

A becsüs Kristóf elé csúsztatta a zálogjegyet.

– Itt írja alá.

Kristóf aláírta. A pénzt és a zálogjegyet zsebre tette. A gyűrű a pulton maradt.

Zsebében megrezdült a telefon: a főnöke küldött egy e-mailt, tárgya: „Q3 struktúra – frissített lista”. Nem nyitotta meg.

A zálogházból a dm-be ment, megvette a mosókapszulát, aztán beült a közeli bárba. Mire elindult, öt üres felespohár maradt az asztalon. A szatyrot a lába mellől vette fel.

Kristóf valamivel éjfél előtt ért haza. Enikő sporttáskája az előszobában állt. Enikőt a konyha járólapján találta meg.

A kapukamera felvételéből öt perc hiányzott.

Két nappal később a rendőrség feloldotta a helyszínt. Kristóf takarítókat hívott. Mire este visszament a házba, már végeztek.

A fehér járólap tiszta volt, csak a fuga maradt sötétebb néhány helyen. Kristóf megszámolta a lapokat.

Takarítószer szaga ült a konyhában.

Fugakaparás és újrafugázás: hat négyzetméter.

Másnap reggel értesítették, hogy a főnöke balesetet szenvedett, miközben egy épülő irodaház viharkárát mérte fel. Az állványzat megrogyott alatta. Az előzetes jelentés szerint az egyik rögzítés engedett el.

Aznap este Kristóf a nappaliban ült. A kordonból egy arasznnyi kék szalag maradt a kapu vasán. A szél néha nekicsapta a postaládának.

A konyhából kanál koppant a zománcon.

A férfi a tűzhelynél állt. Kristóf zöld flanelingét és kordnadrágját viselte. Az inget és a nadrágot Enikő választotta az előző évfordulójukra. Enikő egyik virágmintás sálja a férfi nyakában lógott. A nadrág Kristófon bokáig ért, rajta jóval följebb végződött. Mégis úgy viselte, mintha mindig is az övé lett volna.

A lábasban tej melegedett. A pulton ott volt a kakaópor, mellette Enikő egyik bögréje.

– Jó ez a ház. Csendes – mondta a férfi.

A kakaóport a tejbe szórta, elkeverte, aztán elzárta a gázt.

A sütő fogantyújáról levette a konyharuhát, azzal fogta meg a lábast, és Enikő bögréjébe töltötte a kakaót.

Kristóf mozdulatlan maradt.

A férfi átjött a nappaliba, leült vele szemben, és ivott a kakaóból. Az ujján a pecsétgyűrű a bögre füléhez koccant.

– Maga kérte.

– Én nem ezt kértem.

– Mindkettőt mondta.

Kristóf az előszobafogas felé nézett. A férfi kabátja már ott lógott Enikő blézere mellett.

A gyilkos itt maradt a házban,
S azóta is a mi ruháinkat hordja.